

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202943
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3615202943.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, sudcom Mgr. Radoslavom Smatanom., PhD., v spore žalobcu: Finlegal services, s.r.o., so sídlom Bratislava, Gajova 4, IČO: 46 283 421, zast. JUDr. Silvia Hricová, advokátka, so sídlom Bratislava, Gajova 4, IČO: 42 226 279, proti žalovanému: S. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. Q. XXXX/XX, o zaplatenie 248,75 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 80,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 80,- € od 04.02.2014 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 18.05.2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 248,75 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 248,75 eura od 04.02.2014 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, ako aj trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 02.02.2015 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom: TRILLA Finance, s.r.o., so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 505 494 a žalobcom ako postupníkom. Na základe uvedenej zmluvy prešli na postupníka postupované pohľadávky so všetkým príslušenstvom, všetkými právami a povinnosťami, zabezpečovacími prostriedkami a záložnými právami, ktoré sú s pohľadávkami spojené. Dňa 12.01.2014 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke č. 1751 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti TRILA Finance, s.r.o. zo dňa 12.11.2013. Predmetom vyššie uvedenej Zmluvy bol záväzok postupcu poskytnúť, spôsobom a za podmienok dohodnutých v Zmluve o pôžičke a Všeobecných obchodných podmienok, pôžičku vo výške 250 eur bezhotovostným prevodom na účet klienta alebo prostredníctvom poštového peňažného poukazu. Žalovaný potvrdil žiadosť o pôžičku ako aj súhlas s ustanovenými zmluvnými podmienkami, na znak čoho Zmluvu uzavrel, v súlade s postupom uvedeným v článku 6 a 7 Všeobecných obchodných podmienok. Postupca svoj záväzok zo zmluvy splnil dňa 12.01.2014, na znak čoho vystavil klientovi faktúru, ktorá obsahuje údaje o výške poskytnutej pôžičky, poplatku za poskytnutie pôžičky a dátume splatnosti pôžičky. Recipročne v zmysle článku 7.3 Všeobecných obchodných podmienok a článku 2 ods. 2 Zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal k včasnému vráteniu poskytnutých finančných prostriedkov spolu s poplatkom za poskytnutie pôžičky, vrátane celkových nákladov, ktoré postupca vynaložil na poskytnutie pôžičky, ako aj prípadné sankčné poplatky v celkovej výške 308,75 eura (poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 58,75 eura) včas spôsobom ustanoveným v zmluve, a to najneskôr do 03.02.2014 (doba splatnosti). Žalovaný svoju povinnosť do dnešného dňa splnil len sčasti vo výške 60 eur. Na základe uvedeného žalobca eviduje voči žalovanému sumu v

celkovej výške spolu 288,75 eura s príslušenstvom, pozostávajúcu z nesplatenej časti záväzku vo výške 248,75 eura, vrátane paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur.

2. Súd následne rozsudkom č.k. 1C/9/2015-22 zo dňa 07.12.2015 žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19Co/102/2016-47 zo dňa 23.08.2017, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu doručenému súdu dňa 11.01.2016 žalobca priložil Predexekučnú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 08.02.2015, adresovanú žalovanému, ako aj fotokópiu výpisu zo systému a výpis z pohybu na účte banky.

4. Na nariadenom pojednávaní dňa 12.02.2018 žalovaný doručil súdu Výzvu, ktorú obdržal od právneho predchodcu žalobcu a zároveň uviedol, že v žalobe, ani v Zmluve o podstúpení pohľadávok z 02.02.2015, rovnako ako ani v odvolaní proti rozsudku tunajšieho súdu žalobca neuviedol platby uhradené žalovaným na účet žalobcu, pod variabilným symbolom: 1140100480 dňa 26.06.2014 v sume 20 eur, dňa 20.07.2014 v sume 50 eur a dňa 14.08.2014 v sume 100 eur, čo žalovaný považuje za špekulatívne konanie zo strany žalobcu, ako aj nekalé praktiky. O úhrade uvedených platieb žalovaný predložil súdu fotokópie dokladov a prevedených vkladov na účet žalobcu. Žalobca sa k uvedeným tvrdeniam žalovaného nevyjadril, hoci bol na to riadne vyzvaný súdom uznesením č.k. 1C/9/2015-64 zo dňa 27.02.2018.

5. Súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní a to podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu. Žalovaný sa na pojednávanie ustanovil riadne a včas.

6. Súd sa oboznámil s listinným obsahom spisu a z vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

7. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 12.01.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej, ako aj Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 250 eur, o čom svedčí detail z pohybu na účte v banke, z ktorého vyplýva pripísanie sumy 250 eur na účet žalovaného. Ako to vyplýva aj z tvrdení žalobcu, predmetná zmluva bola uzatvorená elektronicky cez internet v súlade s čl. 4.1 Všeobecných obchodných podmienok. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 02.02.2015 a v zmysle Zoznamu postupovaných pohľadávok, bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Z faktúry (predpis k úhrade č. 1140100480) vystavenej dňa 13.01.2014 vyplýva výška poskytnutej pôžičky vo výške 250 eur, poplatok z pôžičky na 20 dní 58,75 eura, celková suma pôžičky tak predstavuje 308,75 eura, s dobou splatnosti dňa 03.02.2014.

8. Predexekučnou výzvou zo dňa 08.02.2015 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy spolu vo výške 477,61 eura do 3 dní od doručenia tejto výzvy.

9. Listom Druhá upomienka zo dňa 03.04.2014 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 363,75 eura.

10. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil svoju pohľadávku sčasti, a to vo výške 60 eur.

11. Z písomného, ako aj ústneho vyjadrenia žalovaného na pojednávaní vyplýva, že žalobcovi nasledujúce platby: dňa 26.06.2014 v sume 20 eur, dňa 20.07.2014 v sume 50 eur a dňa 14.08.2014 v sume 100 eur, o čom predložil aj fotokópie vkladov v hotovosti na účet právneho predchodcu žalobcu vo výške 20 eur, 50 eur a 100 eur, tzn. ešte v čase pred postúpením pohľadávky žalobcovi.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a). Veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

15. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemá možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca, resp. právny predchodca žalobcu, zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnými sú také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách výhodnejšie pre spotrebiteľa. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že na predmetný spotrebiteľský vzťah nie je možné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva obsiahnuté v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) uvedeného zákona spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, čo je aj v danom prípade (doba splatnosti 20 dní od poskytnutia finančných prostriedkov).

20. Súd na podklade vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli elektronicky prostredníctvom internetu dňa 12.01.2014 zmluvu o pôžičke, ktorá má formu zmluvného formulára, na základe žiadosti žalovaného. Predmetom zmluvy je v zmysle faktúry vystavenej žalobcom (predpis k úhrade č. 1140100480) poskytnutie celkovej sumy pôžičky vo výške 308,75 eura, z čoho výška poskytnutej pôžičky predstavuje sumu 250 eur a poplatok z pôžičky na 20 dní 58,75

eura, so splatnosťou dňa 03.02.2014. Uvedené údaje sú však zrejmé iba z uvedenej faktúry, Zmluva o pôžičke sa o výške predmetu zmluvy ako ani o príslušnej odplate za poskytnutie finančných prostriedkov, nezmieňuje. Predmetná faktúra bola žalobcom vystavená dňa 13.01.2014, t.j. deň po uzavretí Zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným.

21. Súd má za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 250 eur, o čom svedčí aj výpis z účtu v banke, ako aj skutočnosť, že žalovaný svoj dlh čiastočne uhradil. Žalovaný zároveň prijatie peňažných prostriedkov od žalobcu nerozporoval. V tejto časti súd nevzhladol rozpor Zmluvy o pôžičky so zákonom.

22. Čo sa však týka poplatku za poskytnutie pôžičky vo výške 58,75 eura, tento nevyplýva zo žiadnych ustanovení Zmluvy o pôžičke, ako ani zo Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, ktoré boli súčasťou Zmluvy o pôžičke. Výška poplatku z pôžičky vyplýva iba z vystavenej faktúry žalobcom zo dňa 13.01.2014, ktorá bola vystavená až nasledujúci deň po uzavretí predmetnej zmluvy. V zmysle článku II. ods. 2 Zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi spolu s istinou poskytnutej pôžičky odplatu. V zmysle článku III ods. 9 Zmluvy o pôžičke, výška pôžičky, príslušné poplatky alebo úrokové sadzby, výška a dátumy splátok a celková čiastka na úhradu sú okrem iného, uvedené vo faktúre. Predmetná faktúra však bola vystavená až po uzavretí Zmluvy o pôžičke, na základe čoho súd dospel k záveru, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť sa vopred oboznámiť s plnením, ktoré malo byť poskytnuté z jeho strany ako odplata za poskytnutie pôžičky. Keďže žalovaný nemal pred uzatvorením zmluvy vedomosť o výške poplatku z pôžičky vo výške 58,75 eura, čo žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, ako to ani nevyplýva zo spisového materiálu, súd vyhodnotil príslušný poplatok ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

23. S poukazom na uvedené má súd za to, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok iba na zaplatenie istiny poskytnutej pôžičky vo výške 250 eur. Ako to vyplýva z vyjadrení žalovaného a dokladov preukazujúcich platby zložené na účet právneho predchodcu žalobcu, žalovaný uhradil doposiaľ svoju pohľadávku spolu vo výške 170 eur. Tzn., že rozdiel medzi poskytnutým plnením žalobcom a sumou uhradenou žalovaným, je suma 80 eur (250 eur - 170 eur). Na základe uvedeného preto súd priznal žalobcovi istinu 80 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 80 eur od 04.02.2014 do zaplatenia, t.j. odo dňa, kedy sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažnej pohľadávky. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Keďže súd vyhodnotil žalobu žalobcu ako čiastočne dôvodnú, pričom žalovaný bol v konaní v prevažnej časti úspešný, žalovanému tak vznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.